

Dlouhé expoziční časy a synchronizace blesku

Představte si, že jste v téměř zcela zatemněné místnosti postavili aparát na stativ. Volič rychlosti závěrky jste nastavili na 15 sekund, clonu na f/11 a vše jste završili zapnutím blesku, když jste se ještě předtím přesvědčili, že je nastaven na často opomíjený režim synchronizace na přední (první) nebo zadní (druhou) lamelu, což závisí na typu vašeho aparátu. Synchronizace na zadní lamelu je celkem snadno pochopitelná a funguje takto: když se rozhodnete použít vestavěný blesk v původním (defaultním) nastavení, blesk se odpálí na začátku expozice. Pro účely všech měřicích systémů aparátu je blesk pro vaši fotografii tím hlavním zdrojem světla a jakýkoli jiný světelný zdroj, který se na scéně objeví (včetně denního světla), bude měřicími čidly aparátu vnímán jako druhořadý, ve vztahu k blesku pouze jako světlo v pozadí. Když je blesk v aparátu nastaven na režim synchronizace na zadní lamelu, blesk se odpálí teprve na konci expozice. Uvědomte si, že zde hovořím o expoziční době trávající někde mezi 1/250 sekundy a několika minutami nebo dokonce hodinami v závislosti na tom, co fotografujete.

Jen si představte, jak se můžete vyřádit a kolika kreativních expozic můžete dosáhnout při tomto nastavení! Jestli lze soudit podle mnoha fotografických soutěžních a studentských prací, které jsem za ta léta hodnotil, možností je nekonečné množství. Je na čase, aby se vám rozsvítilo, a to doslova i obrazně.

JESTĚ SI PAMATUJI TU RÁNU, kterou jsem dostal ještě jako dítě, když jsem se pokoušel zachránit kousek uhlinatějšího chleba z toustovače obyčejným nožem na máslo – protože toaster byl samozřejmě ještě připojen ke zdroji proudu. Jauvajs!!! V té době jsem ještě neměl ani potuchy, že jednoho dne v budoucnu si tenhle experiment dobrovolně zopakuji ve fotografii. Díky obětavosti mé dcery Sophie jsem si mohl ten bolestivý zážitek zopakovat.

Vybral jsem právě tento kout kuchyně a ujistil se, že toustovač i zásuvky jsou vypnuté a že jistič pro tento zásuvkový okruh je URČITĚ vypnut. Zaostřil jsem na kompozici, kterou vidíte na obrázku, a pak jsem zhasl i stropní světlo. Pak jsem sáhl za sebe, zapnul směrový reflektor uvnitř softboxu jménem White Lightning Alien Bee a nasměroval ho na kuchyňský strop. Dále jsem změnil nastavení blesku na aparátu na synchronizaci na zadní lamelu.

Se směrovým reflektorem nastaveným na plný výkon jsem nejprve odpálil blesk ručně a s pomocí senzoru na blesku zaznamenal expozici f/16. To znamená, že kdybych byl zaclonil objektiv na f/16, jakákoliv expozice scény přede mnou od 1/250 až po 4, 8, 15 nebo 30 sekund nebo dokonce déle by v dosahu osvětlení bleskem byla vždy správná. V tomto případě nemusel být dosah blesku velký, protože scéna se rozkládala pouhých 90–120 cm od aparátu.

Pokud jde o rychlost závěrky, odhadl jsem, že k provedení hlavního efektu snímku s prskavkou budu potřebovat asi 15 sekund. O.K., takže rychlost závěrky byla nastavena na 15 sekund, clona na f/16 a zapnuta synchronizace na zadní lamelu. To znamená, že blesk se odpálí až na konci tohoto časového úseku a to, co se stane předtím, závisí pouze na mně.

Zmáčkl jsem spoušť, okamžitě nato zapálil prskavku nejprve zády k objektivu tak, aby osvětlení prskavkou nebylo součástí osvětlení snímku. Pak jsem se dal do rychlého kroužení prskavkou kolem Sophie, toustovače a elektrické přípojky a dával jsem pozor, aby se některá součást mého těla nedostala do obrazu. Musel jsem tedy jak na pravé tak na levé straně dosáhnout až na samý okraj rámečku. Sophii jsem předem instruoval, aby nasadila správně šokovaný výraz. Jakmile se expoziční čas přiblížil ke třinácti sekundám, nasadila svou grimasu a o dvě sekundy později, když skončila patnáctisekundová expozice, jsem už byl se svou prskavkou z obrazu venku a odpálil se blesk.

Nikon D2X, objektiv 17–55 mm, stativ, 15 s, f/16

